

рості діяльності, дефіцитом кваліфікованих кадрів і низьким рівнем заробітної плати, недостатньою забезпеченістю основними засобами, частою зміною інституційних рамок здійснення нагляду, що призводить до певних проблем в організації регулювання та нагляду за функціонуванням небанківських фінансових установ» [3];

– державне регулювання фінансового сектору не мало антикризового характеру, світова фінансова криза 2007-2009 років черговий раз підкреслила даний факт;

– державними органами приділяється доволі мало уваги та значення проведенню роз'яснювальної роботи серед населення, яке є одним з найбільших інвесторів фінансового сектору будь-якої країни.

Як результат, зазначені недоліки в державному регулюванні фінансового сектору негативно відображаються на ефективності, особливостях розвитку та функціонування безпосередньо фінансового сектору.

Література:

1. Консультації щодо підвищення ефективності регулювання та нагляду за фінансовим сектором в Україні [Електронний ресурс] // НБУ. Зелена книга. – К., 2010. – Травень. – 28 с. – Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/Publication/others.htm>.

2. Проект «Стратегії розвитку фінансового сектору України до 2015 року». Електронний документ. – Режим доступу: <http://www.kbs.org.ua/files/dpee1.pdf>.

3. Лук'янець О.В. Реформування фінансового регулювання та нагляду для забезпечення стійкості фінансової системи України. / О. В. Лук'янець. – Електронний документ. – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/portal/soc_gum/pprbsu/2011_31/11_31_19.pdf.

УДК 658.152

ПЕРСПЕКТИВИ ЗАСТОСУВАННЯ МЕХАНІЗМУ ДЕРЖАВНО-ПРИВАТНОГО ПАРТНЕРСТВА В ПРОЦЕСІ РЕАЛІЗАЦІЇ ІНВЕСТИЦІЙНИХ ПРОЕКТІВ

Ковальчук В.А.

В умовах ринкової трансформації економіки України загальний обсяг інвестицій не завжди характеризується рівномірним розподілом, спостерігається диференційоване накопичення інвестиційного капіталу в певних областях України. За обсягами капітальних інвестицій у 2011 році Харківська область посіла п'яте місце, маючи 5,9% від усіх капітальних інвестицій в Україні, що на 0,7% більше, ніж у 2010 році. З метою покращення інвестиційного клімату та підвищення інвестиційної привабливості Харківської області необхідне вияв-

лення можливостей більш успішної реалізації інвестиційних проектів.

Метою дослідження є виявлення перспектив застосування механізму державно-приватного партнерства у процесі реалізації інвестиційних проектів.

За даними Головного управління статистики в Харківській області [1] головним джерелом фінансування інвестицій є власні кошти підприємств та організацій, за рахунок яких здійснюються капіталовкладення (рис.1).

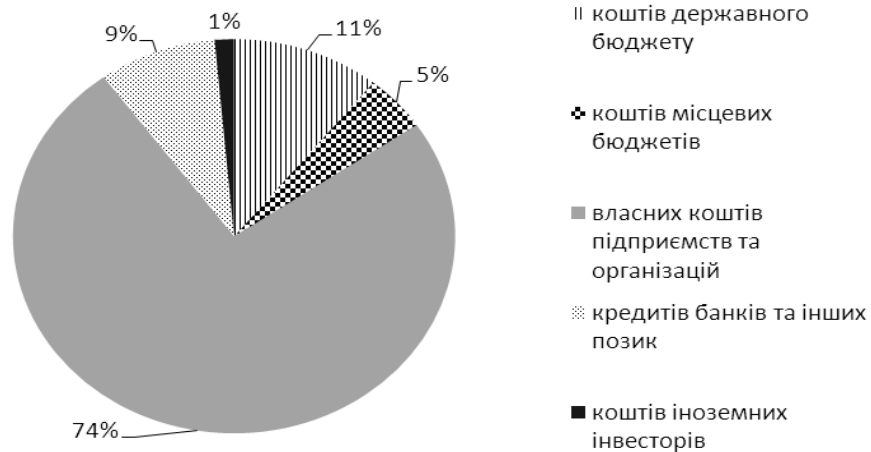

Рис. 1. Структура капітальних інвестицій у Харківській обл. в 2011 р.

Як видно з рис.1, найбільша частка інвестицій (74%) здійснюється за рахунок власних коштів підприємств та організацій. Впродовж останніх років така тенденція зберігається [1]. За рахунок коштів Державного бюджету здійснюється 11% капітальних інвестицій. Проте ефективна реалізація інвестиційних проектів потребує залучення інших джерел фінансового забезпечення, таких як кошти місцевих бюджетів, кредитні ресурси, іноземні інвестиції та ін., що спостерігається за динамікою капітальних інвестицій в Харківській області у 2009-Іпівріччі 2012 років.

Спостерігається тенденція до зростання обсягів інвестицій, що здійснюються за рахунок коштів державного бюджету, місцевих бюджетів та банківських кредитів (рис.2.) [1].

Як видно з рис. 2, зростають капітальні інвестиції за рахунок коштів бюджетів та кредитів банків. Це свідчить про підвищення активності держави та фінансових установ в інвестиційному процесі. Послуги з надання кредитів юридичними особами публічного права за 2011 рік порівняно з попереднім роком зросли на 28,7% [2]. Проте обсяг іноземних інвестицій стабільно низький, що може свідчити про недостатній рівень інвестиційної привабливості регіону.

З огляду на зміни у структурі джерел інвестиційних ресурсів та на особливості регіональної політики, викладені у Стратегії сталого розвитку Харківської області до 2020 року [3] виявляється можли-

вість ефективної взаємодії органів державної влади та приватних інвесторів з метою підвищення економічного потенціалу Харківської області, покращення її інвестиційної привабливості та досягнення вказаних у програмі соціально значущих результатів.

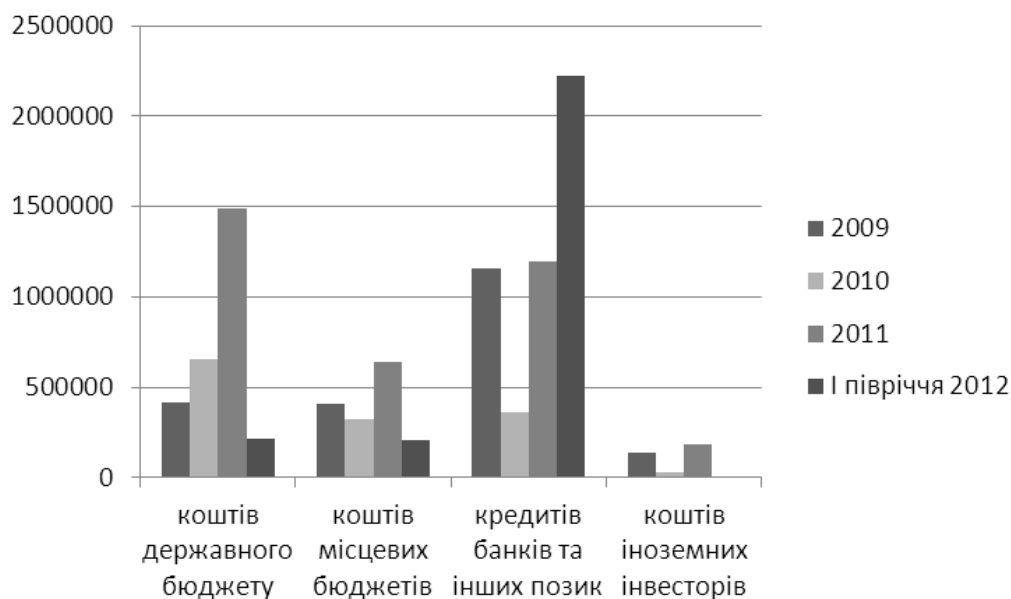

Рис. 2. Динаміка капітальних інвестицій в Харківській обл. за джерелами фінансування

Світовий досвід державно-приватного партнерства [4] свідчить про його високу ефективність та результативність. Особливістю сьогодення є широке використання державно-приватного партнерства у сферах традиційної державної відповідальності — об'єктах загального користування і суспільних послугах [5].

Останні десятиріччя збагатили практику державно-приватного партнерства різноманітним форм і механізмів співробітництва держави і бізнесу, які диференціюються залежно від інвестиційних зобов'язань сторін, розподілу повноважень та ризиків, передачі прав власності чи управління від держави до приватного партнера після закінчення реалізації проекту державно-приватного партнерства.

Україна не має суттєвих позитивних здобутків щодо співробітництва держави з приватним бізнесом для суспільних інтересів. Нерозвиненість державно-приватного партнерства в Україні у визначальній мірі обумовлювалася нерозвиненістю механізмів взаємовідносин держави і приватного капіталу, невизначеністю мети та принципів їх взаємодії.

Державним агентством з інвестицій та управління національними проектами заплановано проведення низки заходів [6], спрямованих на реалізацію Програми економічних реформ на 2010-2014 роки «Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава» серед яких розроблення проекту створення центру державно-приватного партнерства.

Література:

1. Офіційний сайт Головного управління статистики в Харківській області [Електронний ресурс]. – Режим доступу : uprstat.kharkov.ukrtel.net.
2. Звіт Держфінпослуг за 2011 рік [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.dfp.gov.ua/1.html>.
3. Стратегія сталого розвитку Харківської області до 2020 року [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://kharkivoda.gov.ua/images/users/Strategiya.pdf>.
4. Про державно-приватне партнерство : Закон України. – [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon1.rada.gov.ua/laws/show/2404-17>.
5. Лебеда Т. Державно-приватне партнерство як фактор економічного зростання та проблеми його розвитку в Україні [Електронний ресурс] / Т. Лебеда, І. Запатріна. – Режим доступу : http://www.nbu.gov.ua/portal/Soc_Gum/Ekonomist/2011_3/16.pdf.
6. Національний план дій на 2012 рік, щодо впровадження програми економічних реформ на 2010-2014 роки [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://www.ukrproject.gov.ua/-page/robocha-grupa-%E2%80%9Cnatsionalni-proekti%E2%80%9D>.

УДК 336.7(063)

ФІНАНСОВА СТІЙКІСТЬ ТА ПЛАТОСПРОМОЖНІСТЬ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

Корват О. В., Черпаха В. В.

Кожна держава світу з метою захисту споживачів страхових послуг висуває цілу низку вимог до страховиків для підтримання їхньої платоспроможності. З іншого боку, власники компаній, які прагнуть отримувати стабільні прибутки, також зацікавлені у належному рівні стійкості та платоспроможності. В умовах нестабільності проблема забезпечення платоспроможності та стійкості страховиків набуває особливої актуальності.

Теоретичним питанням стійкості та платоспроможності страхових компаній приділяється значна увага науковцями, зокрема О. Залетовим [1], О. Гаманковою [2], С. Кучерівською [4], Л. Орланюк-Малицькою [4], Я. Телепіним [7], Н. Ткаченко [8], Л. Ширінян [10], проте окремі аспекти сутності цих понять залишаються дискусійними і потребують уточнень.

За стандартами Міжнародної асоціації органів нагляду за страховою діяльністю «компанія є платоспроможною, якщо вона здатна виконувати свої договірні зобов'язання за всіх достатньо передбачуваних обставин» [6, с. 37]. Л. Орланюк-Малицька формулює платоспроможність страховика як його здатність своєчасно виконати грошові зобов'язання перед страхувальниками, тобто забезпечити